

Znacie Czerwonego Kapturka? Zapewne i mali, i duzi zgodnie zaklaszczą TAK!
Ale czy na pewno znacie Czerwonego Kapturka? Tego wykreowanego przez braci Grimm, powstałego z archetypów ludzkich zachowań, w których odnaleźć można bogactwo tradycji ludowej, konsekwencji życiowej, mądrości ludzkiej?

I myślę, że po takim komentarzu znajdzie się kilka (-dziesiąt, -set) osób, które zmierzyły się z baśnią a nie bajką o Czerwonym Kapturku, które doświadczyły spotkania z pierwowzorem, a nie z uładzoną, ugrzecznioną i niezbyt okrutną opowieścią o złym wilku, który zjada babcię i wnuczkę, potem wprawdzie dostaje nauczkę, ale tylko tymczasową i dalej krąży po świecie, tylko nie wiadomo, czy jako dobry wilk w złej skórze, czy jako czy jako zły wilk po terapii grzeczności.

Kto nie trawi tego typu opowieści, kto poszukuje mądrych historii, konsekwentnych narracji i niezwykłych ilustracji- obrazów, które zapraszają czytelnika- słuchacza do zmierzenia się ze złożonością świata bez dodawania sztucznego lukru, zapraszam do kamishibai „Czerwony Kapturek”. Opowieść powstała w oparciu o tekst braci Grimm wydany w 1812 roku i została ubrana w rymy przez Juliana Brudzewskiego. Symboliczne, oszczędne w detale, a wyraziste w przekazie ilustracje wykonała Justyna Dłużniewska. Dzięki zrytmizowanemu tekstowi czytelnik z uwagą śledzi losy bohaterki. Za sprawą czarno-białych obrazów z akcentami czerwieni, nawet młody słuchacz nie ma problemu z koncentracją na obrazie. Dodatkowo narracja poprowadzona jest w dwóch językach: polskim i niemieckim.

Inspiracje do wspólnego czytania kamishibai.

1. Zanim zaczniecie seans kamishibai, porozmawiajcie o tym, z czym kojarzy Wam się Czerwony Kapturek- jedno zapamiętane zdanie, może jakieś zdarzenie, może ilustracja, może refleksja.
2. Najpierw pokaż dzieciom losowo wybrane ilustracje i poproś o wszelkie skojarzenia.
3. Potem na tle wybranej spokojnej bądź tajemniczej muzyki obejrzyjcie same ilustracje. Niech w dzieciach, młodzieży zacznie pracować wyobraźnia, niech zapalą się ciekawością do odszyfrowania tego, co zostało ujęte w zrytmizowanych i zrymowanych frazach.
4. Następnie dołączcie słowo. Jeżeli uczysz języka niemieckiego, wartość z czytania będzie podwójna - osiągniesz efekt poznawczy- dzieci zdobędą wiedzę, wzbogacą słownictwo, oraz efekt społeczno-emocjonalny- dzięki obcowaniu z klasyką literatury w Twoich słuchaczach urodzą się refleksje, pytania, a może i zadania, które trzeba sobie stawiać w życiu...

5. Możesz rozpocząć seans czytania od słów: „**To początek opowieści, która w głowie się nie mieści**”, a zakończyć: „**To już koniec opowieści, która w sercu się pomieści!**”

Gdy Czerwony Kapturek spotyka wilka, ten mówi do dziewczynki: „Czemu tak sztywno idziesz, jakbyś szła do szkoły”. Mam nadzieję, że po przeżyciu takiej opowieści w każdej szkole zrobi się trochę mniej sztywno, bo do głosu dojdzie nie tylko interpretacja klasyczna baśni, ale przede wszystkim interpretacja samych uczniów, którzy zostaną wysłuchani, ze wszystkimi swoimi nawet najbardziej oryginalnymi pomysłami.

Małgorzata Swędrowska- przyjaciółka książek, baczna obserwatorka dzieci, pedagogka, trenerka, twórczyni koncepcji czytania wraźniowego, publicystka.